

הפוליטיקה והדמוח. באנגליה נעשה ניתוח מעניין: מכניסים לראש בני אדם לוחות המוח המצחיים, מעל לעין. הדבר מנתק את היסוד המוח והופך את האדם לאוטומט ללא כוח רצון. פיתוחים שזהו סוד היידיזם במשפט הסובייטי. זמן הניתוח 2 דקות.

הזריקה.

חולה הראתה סימני דיכוי חזקים הרופא החליט לתת לה זריקה אניסולין. זריקה זו מעבירה את הסוכר מן הדם אל האורגניזם, צוברת מעין מחזור סוכר (חומר הדלק לפעולות הפיסיות והפסיכיות של גוף האדם) במוח, בי כבד ובשרירים. אחר כך נותנים זריקה של קרדין פורסאן, חומר הגורם לגירוי חזק של כל מערכת העצבים והפעלת יתר שאת של האורגניזם. בסשך כמה שניות, עם מתן זריקה זו, מתכווץ צים שרירי הגיף והחולה נראה כי אילו סובל מהתיקפה אפילפטית. כדי למנוע את החולה לנשוך את לשונה בשעת הזריקה, מניחים את הדקים שני הלי עוזרים את הלי שון ומחזיקים אותה מחוץ לפה. (תמונה מס' 1) גם בשעה שהרוי פא נותן את הזריקה מחזיקים שני העוזרים את החולה לבל יזיז פול זו ממיסתה. (תמונה מס' 2). אחרי הזריקה, כשהחולה עודה מחוסרת הכרה, היא קשורה בימותה למיטה. (תמונה מס' 3).

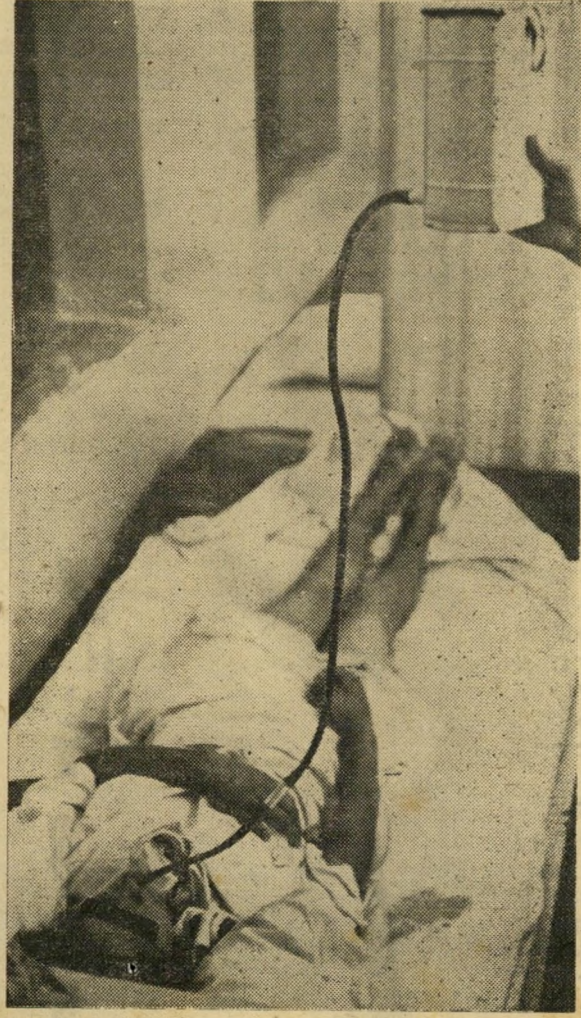
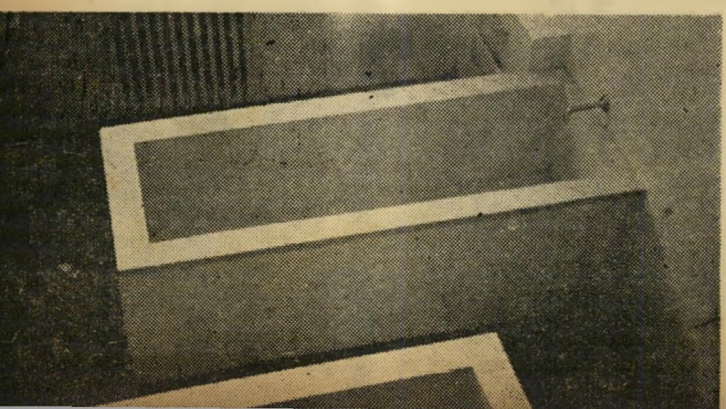

הכל לפי השבון. בחדר הטיפולים נמצא לוח גדול, עליו רושמת האחות האחראית את שמות החולים, מספר ותכיפות הזריקות שהם מקבלים.

חוסר הכרה. אחרי הזריקה נשארת החולה לזמן מה מחוסרת הכרה. כאשר תחזור, תהיה שקטה יותר, נוהה יותר לטיפול הפסיכולוגי של הרופאים.

אמצעי מיושן. בבית החולים נמצאים שני חורי אמבטיה (אחד לגברים ואחד לנשים) בהם נותנים לחולה אמבטיית ממושכות במים פושרים, להרגעת עצבים. שיטה זו היתה פעם נפוצה מאד, אולם עתה משתמשים בה רק לעתים רחוקות.

הזנה מלאכותית. אחרי זריקת האניסולין, מקבלת החולה הזנה מלאכותית של מי סוכר דרך האף, שימלא את מקום הסוכר שהוצא מן הדם לאורגניזם לפני שניתנה לה זריקת האניסולין.

איפה רפואי

חלק גדול של האנשים הנכנסים לבתי-חולים למחלות רוח ניתן לרפוי ולחזרה לחיים רגילים. עקב ההתפתחות הגדולה שחלה במשך שני הדורות האחרונים דורש ריפוי זה זמן קצר בלבד.

יחד עם ההתפתחות החירורגית של ריפוי המוח השתרשה גם שיטת הריפוי על ידי הדם (ע"י חשמל או זריקות אינסולין ומטרוזול). הי הדם ניתן לחולים במצבי דיכוי קשים או אימנחה, על מנת להרי גיעם. שיטות אלה הורידו את זמן הריפוי משנה או שנה וחצי לכמה שבועות או חודשים. לפעמים גם לימים ספורים.

השימוש בהלם לצרכי ריפוי מחד-דוה רוח החל לפני כעשרים שנה בלבד והפך, בינתיים, אוניברסלי. למרות הנטייה הגוברת בחוגים רפואיים באירופה (שם הומצאה השיטה) למעט בשימוש ההלם הי חשמלי, הפך הדבר כמעט לשיגרה. מעבירים זרם חשמלי דומן קצר (1 עד 3 עשיריות של שנייה) דרך המוח המצחי. הגירוי החזק הנגרם ע"י כך, מעורר את החולה מדיכוי נז. בארצות הברית, למשל, הולכים הרופאים עם מכשיר חשמלי בתוך מזוודה קטנה, מצבנים להשתמש בו בכל מקום שיראו צורך בכך.